

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Izvoz in valuta.

Spisal Vaso Petričič.

III.

Ako se ne omejimo le na to, da z izdajo papirnega denarja skrbimo le za to, da zadostimo tozemskim potrebam glede cirkulacijskih sredstev, ampak da ga rabimo za poravnavo vedno rastoče državne potrebščine, to se mora vsled močnega razpečavanja tega denarja ustvariti disažijo na inozemskih denarnih trgih, ki se da odstraniti le z od dajo realnih, v kovinskih državah porabnih dobrih in to le postopno.

Čim dalje torej država uztraja v svoji nedelavnosti ter nič ne stori, da se doseže živaben izvoz tozemskih dober v inozemstvo, tem dalje trajajo nezgode države s papirno valuto.

Država pa je obvezana skrbeti za to, vsak bankovec vzdrži svojo nominalno vrednost, ker je država o svojem času dobila za taistega popolnoma enakovrednostni ekvivalent, ki ga je v državnem interesu porabila v svojo korist. Vsako teh denarnih zaznamenk zastopa davčno dajatev, ki je v bodočnosti dajal bode davkoplačevalec državi, in zategadelj mora se s tem ravno tako skrbno in vestno gospodariti, kakor z učinkovitim kovinskim denarjem. To je v istini pravi denar in kot tak ne samo cirkulacijsko sredstvo, ampak menjalno dobro v strogem smislu besede.

Ako taka denarnovrednostna zaznamenkla zmanjšamo na primer v nominalni vrednosti ali pa da dopustimo, da se podvržejo disažiji, to prinaša v prvem slučaju vsakokratnemu posestniku nezakriviljeno škodo, v zadnjem slučaju pa tisto gospodarsko škodo, pod katero vzdihuje vsaka država s papirno valuto. Ta škoda je v ostalem:

1. Plačilna bilancija države pokaže se nepovoljna, neugodna, ker se mora vsako obvezilo do inozemstva, kakor: plačevanje obresti za zlate kupone, amortizacijske kvote itd. višje plačevati, nego so je pogodilo.

2. Tozemski uvoznik inozemskih proizvodov trpi močno, kadar pada tozemka valuta, ako si ni pravočasno zagotovil plačilnih sredstev z nakupom denarnih deviz, kar pa često in vsacemu ni mogoče.

3. Tozemski trošilec plačuje vse inozemske proizvode, n. pr. kavo, kolonijalno blago itd. mnogo draže.

4. Uvoz inozemskih dobrih novosti malone preneha ali pa se zmanjša do najmanjših potreb.

5. Celo domoljubivost tozemca, ki se je navadil misliti, da je v njegovi domovini vse gnilo in slabo, omaje se pri tem znatno.

Nasproti tem slabim stranem, ki jih ima papirna valuta, vidim tudi jaz korist v tem, da ona razdira carinsko ograjo inozemstva proti našim proizvodom ter da inozemstvo, kadar te zmanjša vrednost valute, kupuje mnogo in premnogo proizvodov od nas, ker nizka valuta naše proizvode prikazuje ceneje ter jih tako usposablja za izvoz. Celo proizvodi, kateri so se le težavno ali pa celo malo razpečavali v tozemstvu, ker nihče ni slutil njih izvozne sposobnosti, oddajajo se v inozemstvo po dobrih cenah. Tozemska industrija pričinja proizvajati stvari, ki so se do zdaj naročevale le iz inozemstva, ker njih uvoz ni več koristonosen, trošilci povprašujejo po njih močno ter s tem prisilijo v resnici, da se proizvajajo doma.

Kdo hoče zdaj tajiti, da je domača fabrikacija ki je že oživela, ne razvija bolj in bolj in ne samo da popolnoma nadomešča inozemski proizvod, ampak da mora domači proizvođa postati ne samo sposoben za konkurencijo, ampak v nadaljnjem razvijanju celo sposoben za izvoz.

Kako naj torej postopa država s papirno valuto nasproti dejstvom teh zamotanih odnošajev?

Ni nobene dvombe, da je razdejano državno valuto treba zopet popraviti, kar pa je le mogoče, ako se papirni goldinar, ki se je zmanjšal v svoji mejnarodni vrednosti, zopet popravi ter se namesto tega, da se ponuja, prouzroči povpraševanje po njem na denarnih trgih. Zategadelj izvažajmo mnogo, kar nam bode tem lažje mogoče, čim v manjšo ceno ima zato inozemec ekvivalent — papirni denar — v svojih rokah.

Tistim, kateri se boje, da nam iz tega nastane gospodarska škoda, ako prodamo inozemstvu dragoceno dobro in kot protivrednost dobimo nazaj sicer zlato — vender pa v izmerilu vsakokratnega ažija ali pa naš v vrednosti zmanjšani papirni denar, od-

govarjam: Istina je, da se bode naš denar povračeval, ali le zato, da ga moremo amortizovati. Ako se nam dozdeva, da je s tem početjem spojeno čuvstvo izgube, to je ta izguba mogla nastati le tedaj, ko smo jo inozemstvu morali preceno prepustiti.

Z izvozom spajamo, ne da bi se nam bilo bati nove izgube, to korist, da se nam povračuje plačilo za delo, pri katerem so si zaslužili kmetovalec, rokodelc, podjetnik in transportni zavod, ter še vrhu tega vsled neprestanega posla teh činiteljev vzdržujemo in povečujemo njih delavnost, dejstveno sposobnost in nadaljuje razvijanje.

Tako se popravlja v svoji vrednosti zmanjšani papirni denar, ki ga je porabila država kot predajem na naš račun, s tem namreč, da oni ekvivalent vrednosti, ki ga pri izdaji res še nismo bili dali, šele v tem slučaju damo.

Nadalje priporočajo še, da bi uredili valuto, — povišanje davkov, zato, da bi dosegli več dohodkov mimo izdatkov ter da bi s prebitkom amortizovali papirni denar.

Vender ako pomislimo, da je pri nas dohodek v znesku 600 gld. podvržen že davku, dočim se na pr. na Angleškem plačuje dohodarina še le pri 1800 goldinarjev dohodkov, to smemo trditi, da smo že dospeli do skrajne meje davkoplačevalne sposobnosti in da bi povišanje dohodarine izpodkopalo marsikatero produkcijo, ne glede na to, da peza danih žrtev dohiteva le pojedince, in sicer le po krivem, dočim bi morala vse dohitevati. Ako pa oživimo produkcijo, ako izvažamo proizvode ter pospešujemo industrijo in promet, ako znižamo vožne tarife, odpiramo si bogate vire dohodkov ter povečujemo moč davkoplačevalno.

Vedro pravega naravnega vina stoji pri nas na Kranjskem 4 do 5 gld., dočim bi, ako bi ga oplemenitili in za izvoz usposobili, lahko dosegli četvero vrednost.

Z narodnogospodarskega stališča gotovo ni prav, da deželni proizvod, ki je sposoben za izvoz in bi se vsled tega mogel na svetovnem trgu prodati v boljšo ceno, prepuščamo preceno domačemu trošilcu v škodo kmeta in v prospeh zapravljalstva.

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XII.

(Dalje.)

„Gospod knez mene zahteva? — Morebiti me hoče za te-le rane svojih biričev poplačevati. — Reči bi mu moral, da ga zahvalim, dejati bi mu moral: hvala in Bog povrni, kakor rekajo berači, kadar jim vržejo košček trdega kruha in potem zaloputnejo brzo za njimi vrata. — A vender pojdem! Kedaj že nesem videl vašega gospoda kneza!“

Oskrbnik ni niti svojim očesom verjel in knežji hlapci tresli so se po vsem telesu. Bali so se namreč, da bi jih utegnil današnji dan vender jako mnogo stati.

„Ne bojte se! — Pri gospodu knezu ne bom tožil! — Ali ste že pozabili, da ste sužnji, slabši kakor psi? Ali že ne veste, kako sem vam preje prorokoval, da poginete bedneje kakor psi, da se

zalezejo vaše duše po smrti v pasje glave in da bodo blodile po svetu?“

Refunda se je zopet vzravnal, glavo dvignil, prsi napel in stopil, kakor bi bil tukajšnji knez on — Refunda, katerega je hotela malo poprej kneževa družina vleči k smrti in katerega imena ni mogla zvedeti. In gledali so za njim, kakor bi se zdaj sami bili spremenili v sohe kamenite. Oskrbnik zdrnil se je stoprav potem, ko je Refunda izginil v grajskem prehodu.

Knez sprehal se je po veličastni sobi z rokama na hrbtu prekrizanimi in z glavo lahno naklonjeno k stolistim rožam, cvetočim v prvem rudečem cvetu na jasnozelenih, težkih pregrinjalih, razprostrtih po tleh. Knez bil je visoke, vitke postave. Modra kri neki vedno v vis žene in tukajšnji Jasnosti morali so bajè pred leti zdravniki puščati krv. Toliko je je imel mladi knez. Videti je bilo, kakor bi se njegove oči pasle na polnem cvetu stolistih rož, katere je utkala umeteljna roka preprogam v podolgastem venci, in nogi njegovi stopali sta po teh rožah. In zdelo se je, da jih teptata, kakor bi hoteli z vsakim korakom jedno uničiti... Prav tako, kakor v življenji. Kadar se oči napasejo, izpolne drugo služba noga z visokim podpetkom.

O očeh kneževih govorilo se je, da so imele v sebi solnčno silo, da so izvlekle vso barvo iz najlepših cvetov... Gospod knez hodil je jako hitro po sobi — s cela proti svojemu običaju. Bil je vedno tako hladen, da je njegova ravnodušnost že mrzela. Koraki njegovi bili so vedno taki, kakor bi jih bil nalašč odmeril. Tukajšnji meščani pripovedovali so si, da so velika gospoda vender nekaj drugačni ljudje, nego oni, ne smejejo se bajè, ne jokajo, in nekateri zmisli so se, da nemajo srca, a takoj zadušili so zopet to misel. Ko so zadnjič zakopavali v prekrasno rakev mater gospoda kneza, videli neso niti jedne solze na vseh gospodskih obrazih, in ko so prišli sem kneževi svatje, zopet se ni nihče niti zasmel, tem manj pa da bi bil zavriskal.

Gospod knez je najedenkrat obstal, slišal je za dvermi korake in govor. V sobo ustopil je komornik z orjaško kito in na modri obleki z gumbi kakor pesti, iz katerih bi si, kakor je pravil, mogel za vsakega kupiti trizemeljski*) grunti.

„Tega postopača da bi upustil, knežja milost?“

„Ali ni razumel?“

Gospod knez je bil nekaj slabe volje. Tako se že davno ni zadržal nad slugo. Počesana in z

*) Dreihubig. Hube = zemlja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. julija.

Češki deželni zbor se bajè snide še le v oktobru. Mladočehi bodo tedaj precej odločno nastopili. Posebno proti vladi ne bodo tako prizanesljivi, nego so Staročehi. Mladočehski listi se pritožujejo, da vlada predolgo ne potrdi češke akademije. Uzrok temu je baje to, da Dunajska vlada sploh za češke akademije ne mara, temveč že misli zahtevati, da bi bila akademija utrakvistična. V tem slučaju bode Čeh, ki je poklonil ogromno vsoto za akademijo umaknil ponudbo svojo. To zadeno bodo Mladočehi spravili v deželnem zboru v razgovor.

Vnanje države.

„Standardu“ se piše iz Rima, da je Francija pozvala **papeža**, da naj ostavi Rim. Obljubila mu je, da mu hoče odkazati kako francosko mesto, katero si bode izbral, za bivanje ter potem si prizadevala obnoviti papeško posvetno oblast. Papež je to ponudbo naznanil v konzistoriji kardinalov rekoč, da odklanja ponudbo Francije in da Italije ne zapusti drugače, kakor če se Italija zamota v vojno in bi bil on v nevarnosti. Nikakor pa ne ostavi Rima, če bi potem zaradi tega se imela uneti vojna mej Italijani in Francozi. On ljubi Italijo iz vsega srca in želi miru. Mi ne vemo, če je to izvestje resnično, mogoče je pa, ker razmere mej Italijo in Francijo so že precej napete.

Bivši kralj **srbski** Milan je naznanil, da se ne misli mešati v politiko, da je prišel v Belgrad le za to, da obišče sinu svojega. Občeval bode le s tremi rodbinami. Vsprejemal bode v avdijenci le one ljudi, katere mu bode priporočala vlada. S tem so oprovržene vesti, da misli kralj Milan zopet priti na prestol. Sicer je pa bil vsprejem v Belemgradu tako hladen, da se je bivši kralj moral prepričati, da bi ne mogel napraviti nobenega prevrata, ko bi ga tudi hotel.

Blizu **francoske** meje so **Italijani** prijeli francoskega častnika François Legzeana de Grandmairon. Pri njem so dobili več narisov italijanskih mejnih trdnjav. Izročili so ga sodišču. Preiskava bode pokazala, je li res vohonaril. Kaj čudnega bi ne bilo, ker marsikaj kaže, da bode prišlo do vojne mej Italijani in Francozi, ako se razmere kaj ne premene.

Vlada **francoska** je odstavila mnogo uradnikov, ki so bili pristaši Boulangerjevi. Boulangeristični listi pa sedaj pozivljejo odstavljene uradnike, da naj se oglase pri „narodnem odboru“, ki jim bode izplačeval nadalje njih plače, dokler pri novih volitvah ne zmaga poštena republika. Boulanger onih ne bode zapustil, ki trpe zaradi njega. — To pač dokazuje, da generalu denarja ne manjka. Kje ga neki dobiva. Makaj, o katerem se je govorilo, da ga daje, je to vest po ameriških listih preklical.

Ker je Francija pomnožila topništvo, hoče je tudi **Nemčija**. Tako vsaj pišejo „Hamburger Nachrichten“. Taka vest je tudi verjetna, ker v Nemčiji pred vsem gledajo na zboljšanje vojaščine. V Berlinu pa tudi nemajo prav trdnega zaupanja, da bi se ohranil mir. Treba je le malega povoda, pa se začne vojna.

Dopisi.

Iz Celovca 26. julija. (Skrajna nesramnost.) Tukajšnji žalostni list „Freie Stimmen“ izbruhal je za svojega obstanka že toliko blata, psóvk in ščuvauja zoper Slovence in slovensko duhovščino sploh, da se je že davno pristudil celo liberalnim Nemcem, da nema nobene veljave v celi koroški deželi; — le kak zagrizen, v politiki nezveden, na

najmožnejšimi dišavami oblita glava komornikova izginila je vendar najedenkrat v dverih, in na pragu vodečem v knežvo „delalnico“ objavila je se upalo ogorelo lice Refundovo.

Knez umaknil se je za dva koraka in nekamo medlo oko njegovo počivalo je zopet na stolisti roži utkani v težki preprogi. Zimsko solnce osvetlilo je prodrši skozi visoko okno zastrito na polu s prekrasnimi zagrinjali od spreminjastega damasta s polno svetlobo potočnice, kojih drobni cveti so kakor bojazljivo pogledavali sredi kraljic cvetane.

„Tvoje ime?“

Zdelo se je, kakor da sta ti besedi težko prodrli skozi tesno stisnjeni ustni kneževi. Oko Njegove milosti obstalo je na potočnici, katere kalnomodra barva je bila kakor zalita s solzami.

„Refunda!“

Knez stisnil je ustni še bolj — in revica — modra potočnica na preprogi občutila je vso težo kneževe noge.

„Tvoje pravo ime?“

Gospod knez pogledal je najprej Refundi v obraz, a brzo, in zopet tekali so njegovi pogledi po razkošnih cvetih preproginih. (Dalje prih.)

pol omikan nemškutar ga še naroči in bere, ker mu baje ta duhovita pisava dobro dopade. Za to se slovenska stranka na Koroškem za ta listič malo zmeni, ker vé, da jej s svojo neotesano pisavo več koristi, nego škoduje. — V svoji 59. številki od 24. julija t. l. je pa ta nesramni list vendar sam sebe prekosil; zato Vas moram na to pisavo opozoriti, da bodo čitatelji Vašega lista videli, kakšen je tisti hvaljeni koroški „mir“, ki ga proslavljajo na Dunaji nemškega duha prenapolnjeni koroški poslanci, da bi preslepili poslance, vlado in mero-dajne kroge. To hlinjenje miroljubnosti znajo že od nekdanj praktikovati, in že rajni Celovski župan Jezernik je svetlemu cesarju nekoč rekel: „Wir leben hier mitten unter den Slaven im tiefsten Frieden.“ Cesar je seveda na tem izrazil svojo zadovoljnost. „Mirno“ pa se tem mogotcem le takrat zdi, ako se Slovenec niti ne gane in si še na glas zakašljati ne upa. Da bi se pa zopet tak „mir“ napravil, po katerem bi bili koroški Slovenci brez-pravna raja, ne nasvetuje omenjeni zakotni listič nič drugega, kakor da naj se knezoškof dr. Kahn prežene, vsi Kranjci pa po odgonu čez mejo na Kranjsko nazaj tirajo! — Piše namreč: „Wir wüßten schon ein probates Mittel, um in religiöser und nationaler Beziehung unserer geliebten Berg-heimat die Ruhe zu verschaffen. Vor allem müßte auf den Gurker Bischofstuhl ein Mann kommen nach der Art Peter Funders. Ferner müßte eine Verordnung erlassen werden, kraft welcher jeder krainische Agitator,*) der nach Kärnten kommt, um Slovenen und Deutsche gegen einander zu hetzen, sofort per Schub zurückgeschickt werden kann in seine gesegnete Heimat.“ Tukaj govori se sicer le o „agitatorjih“; videti pa je treba, da je tem ljudem že vsak „hetzer“ in „agitator“, ako ne zataji koj, ko prestopi koroško mejo, svoje narodnosti in ako ne zabavlja čez svoje rojake, kar se je v prejšnjih časih žalibog čisto dogajalo in pri tem surovem pritisku tudi nič čudnega ni bilo. V resnici pa tukaj kranjskih „agitatorjev“ ni. Imamo pač več Kranjcev v višjih in manjših službah, in veseli nas, da so večinoma narodni, da svoj jezik ljubijo in slovenskih knjig in časnikov ne zmetujejo. Zavoljo tega pa še neso „agitatorji“, ki bi se mogli po odgonu poditi iz kraja v kraj. Tako željo izreči zna le samo kak oholi Dobernik. Mi imamo, hvala Bogu, že dosti domačih, koroških rodoljubov, ki pri volitvah nemškutarjem, ko treba, zobe pokažejo. Nemškutarji pa nočejo verjeti, da bi se bili slovenski Korošci res prebudili iz upanja (kar bi lahko spoznali že iz mnogoštevilnih kresov dne 4. julija, katerih gotovo neso Kranjci prižgali,) in ker tega nočejo izprevideti, izlivajo ves svoj žolč nad Kranjci, katere imajo na sumu, da jim koroške Slovence vlečejo iz žrela.

Kdo pa je tisto človeče, ki se predrzne Kranjce iz dežele goniti? Malozmožen „žurnalst“ Dobernik, poturica; kajti njegov oče je bil v slovenskih Tinjah doma. Nema pokazati, kaj lepega in vrednega da bi bil spisal; razen psóvk in starih fraz, ki jih nabere po drugih listih, odlikuje se navadno prav posebno s svojo odurno pisavo proti Slovincem, proti onemu narodu, v katerem se je ta izdajica porodila. — Ko je zahajal še v šolo, užival je kot razcapan izstradan dijak podporo tudi od nekega slovenskega duhovnega gospoda, kateremu je iz hvaležnosti pozneje potresal pot s trnjem. Takrat, je-li, bil je slovenski kruhek dober? In tudi takrat je bil dober, ko se je po Rusiji klatil. Potem je prišel ta mož v Trst, kjer je zapustil itak žalostne spomine, katerih se v njegovi rodovini sploh ne manjka. Sam še neskušen mladenič in še bolj nezrel politik govori le v imenu neskušanih, fanatiziranih mladičev in starokopitnih, nevednih filistrov, ki so sesali še mleko absolutizma in želijo, naj bi se ta absolutizem vsaj na Koroškem še ohranil, da bi tukaj Slovenec še ostal pokorni sluga in tlačan obolega Nemca. Toda žabam, ki so se prej tako dobro počutile v koroški luži, zmanjkuje že sape in vode, ker se je slovenski Gorotan sušiti začel, in bolj ko jim vode zmanjkuje, huje regljajo! To je pristna podoba sedanjih razmer na Koroškem. Vse Vam pa nič ne pomaga; luža se bo čisto posušila! Le v Celovski okolici in nekaterih krajih ob jezikovni meji stojijo še nekatere občine pod mlako politične nevednosti in narodne zaspanosti. Kmalu pa se zdramijo tudi ti

*) Kaj bodele pa storili potem z nemškimi koroškimi hujskači v Ljubljani, katerih imate mnogo in se jim tam prav dobro godi? Pis.

kraji; — in kam pojde potem Dobernik za proroka? Najbrže za Mačnikom, skozi Nemčijo v blaženo Ameriko! Tako bode konec njegovemu političnemu delovanju na Koroškem in mir se bode zopet povrnil v deželo.

Iz Ljubnega v Radoljskem okraju

28. julija. [Izv. dop.] Pri nas se pripovedujejo čudne reči o natančnosti gospoda davkarja v Radovljici.

Nekemu kmetiču zarubili so od davčnega urada radi zaostalih davkov jedno kravo, akopram je trdil, da ni ničesar dolžan.

Revež šel je celo v davčni urad in je tam razjasnil, da je ves davek plačal in da ima tudi pobotnico v rokah. Njegove besede bile so bob ob steno, kajti gospod davkar mu ni niti verjeti, niti v knjigah se prepričati hotel, če je trditev kmetičeva osnovana ali ne. Saj pa gosp. davkar kot uradna oseba ni primoran na besede slovenskega kmeta slušati, zagadel mu je rekel, da se bode zarubljena krava tudi izvršnim potom prodala, če ne plača zaostalih davkov.

Kmetič v zavesti svoje pravice, pa davkarju mirno odvrne, da mu naj le prodajo kravo, če mislijo, da jo smejo.

In glej, prišel je odposlanec davčnega urada in zarubljena krava šla je „na boben“ in bila na izvršilni dražbi tudi prodana.

Vse to zgodilo se je pa zaradi prevelike natančnosti davčnega urada v Radovljici, ker so tam plačani davčni znesek tako na skrivnem zapisali, da ga niti pred dražbo najti niso mogli. Po dražbi so ga baje našli.

Sedaj pa nastane vprašanje, kdo bo nedolžnemu kmetu, kojemu so kravo brez vsakega uzroka prodali, škodo povrnil? Kakor se čuje, hoče davčni urad to dražbo popolnoma „razveljaviti“, temu pa kupec krave nikdar pritrdil ne bode, kajti on je pošteno na javni dražbi to kravo kupil in tudi plačal.

Ta dogodbica daje povoda za resno premišljevanje in ne bodem Vam opisaval, kaj prosto ljudstvo o tem govori in kako sodi.

Morda ni neumestno vprašanje do veleslavnega finančnega vodstva v Ljubljani, je li njemu o tej „zanimivi dražbi“ kaj znanega, in kako naj se proti istemu, ki je to „dražbo“ zakrivil, postopa?

Če se ničesar ne ukrene, potem naj pa finančno vodstvo samo odgovarja na vse posledice, katere so neizogibne.

Iz Borovnice 27. julija. [Izv. dop.] Ta teden imeli smo ploho za ploho, dež lil je curkoma, kakor o vesoljnem potopu. Škode je veliko, polje je deloma pod vodo, pota so raztrgana, tako da v bližnji Brezovici še živine neso mogli na vodo gnati ker je voda izkopala poldrugi meter globob jarek. Letina kazala je pri nas, izimši sadje, dosti dobro. Krompir, „general“ ga smem imenovati, ker je kmetu glavni živež, kazal je prav lepo. Baš pričeli smo ga jesti in posestniki so se pogovarjali: Letos bomo imeli vsaj dosti krompirja, ko ga lani ni bilo — danes pa je vse pod vodo in bati se je, da bode krompir začel gniti in črn postajati.

V bližnji vasi, v Drašici, pripetila se je ne-zgoda. Posestnika Antona Mavca pastir, gnal je dne 24. t. m. živino s paše domov. Prav blizu doma utrga se mu ruša in ga vrže v propad. Dva metra globoka voda zasula ga je tako, da so ga z velikim trudom našli, kajti samo jedna roka je malo molela iz gramoza.

Danes sem slučajno dobil „Slovenca“ v roke in čital o nevihti v Borovnici mej drugimi goropadno vest, da je veda odnesla nekemu posestniku do 1000 voz (čitaj: tisoč voz) šote. Ta vest je več nego smešna, ker pri nas nihče šote ne pripravlja in je 1000 voz že tolika množina, da je menda nikjer ni toliko na kupu.

Domače stvari.

Blaž Fišer †.

Neizprosna smrt uničila je v soboto zopet mlado življenje, odvzela nam umetnika Blaža Fišerja, virtuoza prve vrste, ki se je vso, kratko mu odmerjeno dōbo, boril z bedo in navzlic vsem oviram in pomanjkanju dokopal do velike umetniške slave. Čitatelji naši se izvestno še spominjajo životopisa Fišerjevega, ki smo ga priobčili lansko leto, v katerem je bilo popisano, s koliko jekleno voljo se je pokojni Fišer pogajal, da je od pre-

prostega pastirja dospel do slavnega virtuoza. Porojen dne 28. januarja 1860. leta v vasi Plat v Ptujskem okraju od siromašnih starišev, preživel je otročja leta največ na paši, kjer se je najprej vadil na bezgovo piščalko. Ko si je prištel 1 gld. 20 kr. kupil si je revne gosli, katere mu je pa mati odvezla, da ne bi časa tratil. Zaradi tega ostavil je bišo domačo, učil se krojaštva, bil potem pri oo. kapucinih v Celji, pozneje pa dobil mesto kot drugi cerkovnik v stolni cerkvi v Mariboru. Ondu bila mu je sreča mila, da je pokojni knezoškof Stepischnegg zapazil njegovo izredno nadarjenost ter ga oddal kapelniku Peregrinu Monnichu v roke, ki ga je dve leti učil na orgle, klavir, gosli in v petji. Blaž Fišer sam pa se vežbal tudi na citrah. Čez dve leti napravil je na Dunaji izpit in po naklonjenosti Hellmesbergerjevi dobil malo štipendijo, s katero mu je bilo možno študovati še 6 let. V tem času izvežbal se je korenito. Za svoj specijalni instrument izbral si je kontrabas, na katerem si je pridobil toliko izvežbanost, da so ga primerjali največjemu virtuozu na tem godalu, slavnemu Bottesiniju in so veščaki celo trdili, da ga je v marsičem nadkriljeval. Koncertoval je v Karlovih Varih, Toplicah, Varšavi, na Dunaji, v Zagrebu in v Ljubljani, povsod z največjim učinkom in nemški strokovni list pisal je o njem: „Le kdor pozna in umeje velikanske težave skladb, ki jih je igral Fišer in trudapolno njih igranje na kontrabasu, le tisti ve oceniti izbornost njegovo in ga more zaslužno slaviti.“ S svojimi koncerti in z izbornostjo „Universal-Technik des Violinspiels“ utrl si je bil pot do sijajne bodočnosti, kar mu blede smrt zastavi pot. Bolezen napala je itak šibko telo njegovo, katero se ob nedostatni hrani ni moglo dolgo ustavljati. Bolezen zaprečila je, da ni mogel več poučevati in ga tako spravila ob ves zalužek. Umrli je na kliniki Draschejevi za pljučnico, umrl kot siromak, kakor je bil porojen. Jenkovo „Trojino gorje“ spremljalo je ubozega Fišerja vse življenje in le malo je bilo veselih hipov na njegovem trnjevem umetniškem potu. Usoda zagrenila mu je celó konec življenja, kajti pred kratkim vzela mu je ljubljeno mater, potem pa s kruto roko posegla po njem ter ga ločila še od njegove ljubice — od kontrabasa. Kdor ga je poznal, ohranil bode izbornemu umetniku, ljubeznivemu človeku in rodoljubi blag spomin. Lahka mu bodi tuja zemlja!

— (Izlet v Divačo) odložen je na prvi dan septembra. To se je zgodilo deloma zaradi tega, ker sedaj ni bilo dobiti vojaške godbe, deloma pa z ozirom na pevsko slavnost v Celji dne 4. avgusta, da bode udeležba Ljubljancev mnogobrojnejša.

— (Pevska slavnost v Celji.) Kdor se želi ob priliki pevske slavnosti „Slovenskega pevskega društva“ v Celji dne 4. avg. t. l. udeležiti banketa, se uljudno prosi, da vsaj do 2. avg. to naznani slavnostnemu odboru v roke g. dr. Serneca v Celji, ker se drugače ne ve, koliko bo udeleženec, ter potem gostilničar ne ve, kake priprave naj stori.

— (Gosp. dr. Poklukar,) deželni glavar kranjski, imenovan je predsednikom komisiji za pozgozdovanje Krasa.

— (Umrli) je v soboto popoldne po daljši bolezni gosp. Anton Mehlé, trgovec in posestnik v Kurjivasi, v 37. letu dobe svoje. Pokojnik bil je vedno odločen narodnjak. Lahka mu zemlja!

— (Znamenito.) Na Štajerskem bode prihodnje leto deželna razstava. V dotičnem odboru se je bil stavil predlog, da naj se napravijo za razstavo tudi slovenske tiskovine. Odbor je pa predlog odklonil. Toda ta sklep višjim krogom ni ugajal. Naznanilo se je odboru, da bi v tem slučaju noben član cesarske hiše ne prevzel protektorata razstave in da bi vlada razstave potem ne zmatrala za deželno ter bi se jej ne dale podpore, ki grede deželni razstavi. Odbor si je na to premislil in preklical svoj sklep in napravile so bodo tudi slovenske tiskovine.

— (Slovensko del. pevsko društvo „Slavec“ priredilo nam je sinoči na vrtu čitalnične restavracije prav prijeten „pevski večer“, z lepim vspehom. Vse točke, posebno pa krepki zbori, vzbujali so mnogo pohvale. Obisk pa ni bil mnogobrojen, kar je bilo bolj obžalovati, ker se baš „Slavec“ pri vseh prilikah odlikuje s svojo požrtvovalnostjo. Kegljanje na dobitke se je pa dobro obneslo.

— (Levstikova slavnost.) Odbor za Levstikov spomenik naprosil je v raznih krajih gospe, da prevzamejo poverjenišvo glede ustopnic k skupnemu obedu. Poverjeniki, pri katerih se dobivajo ustopnice, so sledeči gg.: Evgen Lah; Hugo Turk, trgovec; Peregrin Kajzelj, trgovec; Ivan Vdovič, uradnik pri „Slaviji“; kustos čitalnice — za Ljubljano. Makso Lilek, c. kr. davčni pristav — za Ribnico. R. Carli, tajnik c. kr. okrajnega glavarstva — za Kočevje. Ljudevit Ševar, trgovec — za Novo Vas (Bloke). F. Šerko, trgovec — za Cerknico. Stanko Pirnat, c. kr. notar — za Zatičino. F. Strašek, c. kr. notar — za Lož. Ig. Gruntar, c. kr. notar — za Logatec. Alojzij Lavrenčič, posestnik — za Postojino. F. Magovac, posestnik — za Krko. Dr. Ed. Volčič, c. kr. sodn. pristav — za Žužemberk. J. Kovač, c. kr. sodn. pristav — za Novo Mesto. J. Bezljaj, mešč. učitelj — za Krško. V. Globočnik, c. kr. notar — za Kranj. Alojzij Podboj, c. kr. davčni pristav — za Kamnik. Alojzij Grebenc, trgovec — za Trst. — Pri banketu so dame dobro došle. Opozarja se slavno občinstvo, da se blagovoli preskrbeti z ustopnicami najkasneje do 3. avgusta t. l., ker se potem ne bode moglo ustreči mu. Kdor se želi udeležiti banketa, zamore se i pismeno obrniti do odbora, kateri mu bode radovoljno ustopnico preskrbel.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je daroval bukvoze g. Bonač 20 lepih mašnih bukvic in pa 28 drugih večih in manjih knjižic raznovrstnega obsega. To nam je že tretji tak dar tega izbornega moža. Ovi domoljubni čin očitnosti prijavljajoč se družba sv. Cirila in Metoda daritelju dostojno zahvaljuje.

— (Skraino pobalinstvo.) Pretekli petek obelil je neznan lopov gospodu Šušteršiču na Karlovski cesti 15 najlepših hrušk in jablan in sicer tako visoko, kolikor je mogel doseči. Drevesa so vsled tega uničena. Pač želeži je, da bi tega zlodejca zasačila policija.

— (S Slatine) se nam piše: V sosedni občini Tokačevski, kjer je nemčurski odbor ob priliki zadnje volitve oblastno sklenil, da v tej občini pooblastila ne veljajo, ter da vsled tega ženske nimajo volilne pravice, je bila na ugovor uložena od narodne strani zoper volitev, slednja ovržena in je bila 22. t. m. zopet volitev. Mi nismo imeli več ko jeden teden za agitacijo, ker nismo zvedeli, da je volitev na novo razpisana. Na ugovor zoper volitev namreč nismo dobili nikakega odloka. Pri volitvi sem zahteval od župana odlok na naš rekurs, a začel se je potuhnjeno čuditi, kako da ga nisem še bral in njegov pisar jel je predrzno trditi, da ga je dal Ign. Zupancu, ki je bil na ugovoru prvi podpisan. Ta pa seveda ni ničesar dobil, marveč ko je bil zvedel za novo volitev, je bil glavarstvo vprašal, kako da ne dobi odgovora na ugovor. Bili so zopet zelo samooblastni. Vender smo v III. razredu dva moža stiščali v odbor, jeden pa je imel 1 glas manjšine, jeden pa 5; namestnika sta naša. V II. razredu smo imeli 1—4 glasov manjšine. Če se pomisli, da so v tej občini kakor tudi v občini Slatinski do sedaj še neomejeno vladarili nemškutarji je ta prvi naš naskok zelo pomenljiv, ter smo prepričani, da se bo pri prihodnjem naskoku zvalila tudi ta nemškutarska trdnjaviča, kakor njih že toliko na Spodnjem Štajerskem, v prah. V to nam pomози Bog in srca junaška!

— (O škodah,) ki so jih prouzročile deževje in povodnji, prihajajo od premnogih strani tožne vesti. V obče se kmetje strinjajo v tem, da o sv. Jakobu še ni bilo kaj tacega. Navadno so o tem času hodili dežja prosit, sedaj pa baš obratno. Najhujše prizadeto je Ljubljansko barje. Povodenj je uničila ves pridelek, kar ga je v zemlji, posebno fižol in krompir, odnesla veliko mrve, šote in lesa. V Zalogu naložili so veliko drv in šote, seno pa je voda odnesla proti Dunavu. Voda odplavila je veliko rac in uničila jako mnogo kuretnine. Z Golega pridrla je silna voda v Drago pri Igu, prodrla grofa Auersperga ribnike in premestila orjašk kos zemlje, na katerem stoji stoletni hrasti, za več metrov daleč. Auerspergove opekarne najemnik zbežal je še o pravem času, da si je rešil življenje. V Kremenici utonil je trileten otrok Serjakov, po domače Kavrov. V Želimljah odneslo je gostilničarju A. Kočevanju novo kegljišče. Jako hudo razsajala je voda v Besnici. Niti jeden most čez potok ni ostal in povsod ob Ljubljani je veliko škode. Gorenjska bila je srečnejša, ker od tam ni taci poročil.

— (O strajku v Trbovljah in Zagorji) se nam piše: Pogajanja mej delavci in družbo kažejo nekaj uspeha in morda se v ponedeljek že delo prične. Delavci v Zagorji sedaj zahtevajo, da so jim mezda zviša za 10 oziroma za 8%, s pridržkom, da ako bi delavci v Trbovljah dosegli višjo plačo, se tudi njim toliko zboljša. Zvišana mezda pa se delavcem v Zagorji ne sme znižati, ako bi delavci v Trbovljah ničesar ne dosegli. V Hrastniku poklicali so v soboto popoldne 8 delavcev v ravnateljsko pisarno, ondu jih prijeli in odveli k sodišču v Laškem trgu. Ko so delavci videli, da peljejo njihove voditelje v zapor, skušali so jih osvoboditi, kar so vojaki z nasajenimi bajoneti preprečili. Ranjen ni bil nihče in sedaj je mir. V Trbovljah so v soboto dopoldne prijeli 80 rudarjev in odpeljali v Laški trg in ker ondu ni bilo dovolj prostora, v Celje. Ti delavci so se nekda 23. t. m. ustavljali, ko je bil prijet znani agitator Trinkaus. Ko so rečene delavce odpeljali, ni bilo nikakega nereda, dasi so delavci stali v tolpah na cesti. V Ostrem šli so že vsi delavci na delo. V obče vlada povsod red.

— (V Rovtah) bil je dne 25. t. m. zopet gosp. Josip Trepal jednoglasno županom izvoljen. Svetovalci pa so bili izvoljeni gg. posestniki iz Rovt: Fran Hladnik, Gašper Kavčič, Tomaž Kunc, Anton Brenčič. Gospod župan J. Trepal si je pridobil v zadnjih 6 letih v Rovtarske občini mnogo zaslug. Saj pa je on tudi mož na mestu.

— (Nova knjižica) izšla je pod naslovom: „Stariši podpirajte šolo! Par besedij o skupnem vzgojem delovanji domače hiše in šole. Napisal Anton Kosi, učitelj v Središči. V Ljubljani. Tiskala „Národna Tiskarna“. Založil pisatelj 1889. 23 str. Knjižica ima geslo: „Noben greh ni tako velik, kakor zanemarjanje otrok“ in razpravlja ter utemeljuje to geslo tako dobro, da se prav prijetno čita in jo priporočama najširšim krogom. Jeden izvod stoji 10 kr., 25 izvodov 2 gld. 20 kr., 50 izvodov 4 gld.

— (Vabilo) na javno veselico s tombolo, katero priredi prostovoljno gasilno društvo na Brdu v nedeljo dne 4. avgusta 1889 v Lukovici. Vspored: 1. Ob 3. uri popoldne vsprejem došlih vnanjih društev in gostov. 2. Ob 3 1/2. uri začetek tombole. 3. Po končani tomboli prosta zabava in petje. 4. Zvečer ples v prostorih „Slaparjeve“ in „Mlakarjeve“ gostilne. Pri prosti zabavi in plesu svirala bode Mengiška godba. Ker je čisti donesek tombole namenjen v korist društvene blagajne, usoja se k mnogobrojni udeležbi najljudneje vabiti odbor.

— (Razpisano) je mesto pristava pri okrajnem sodišču v Brežicah eventualno pri kakem drugem sodišču. Prošnje do 14. avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 28. julija. Včeraj umrl je v tukajšnji bolnici naš rojak Blaž Fischer, poznat kot vituoz na kontrabasu. Akademsko društvo „Slovenija“ skazalo mu bo pri pogrebu, ki bo v ponedeljek ali pa še le v torek, dostojno čast.

Pariz 29. julija. Včeraj zvečer pri boulangističnem listu „La Presse“ hišna preiskava, pri kateri so pobrali pisma, Boulangeru namenjena. Tudi v tiskarni, ki tiska boulangistične liste, bila preiskava. Pred uredništvom „La Presse“ nabrala se je velika množica, 300 policajev vzdržavalo red. Množico, došlo iz „Rue Montmartre“ razgnala republikanska garda. Nekatere osebe zaprli, v obče pa je prebivalstvo mirno in se ni bati resnih nemirov. Doslej znan izid 813 volitev v generalne svete. Izvoljenih 468 republikanov, 245 konservativcev. Boulanger najjstkrat voljen, 89 ožjih volitev. Republikani izgubili šest sedežev proti konservativcem.

Razne vesti.

* (Požar.) Iz Genove se 27. t. m. javlja: Velikanski požar upepelil je v Pont Favignanu pri Busoli Deferarijevo tovarno za izdelovanje sukna. Razen prostora za stroje zgorelo je vse poslopje do tal. Škoda ceni se na jeden milijon. Osemsto pet in dvajset delavcev zgubilo je svoj zaslužek.

* (Finančni minister ukraden.) Nepoznati lopovi ulomili so po noči na 24. t. m., kakor se poroča iz Monakovega, v palačo bavarskega finančnega ministra pl. Riedla, kateri biva zdaj v letovišči, si prilastili obilo zlate in sreberne po-

sode in drugih dragocenih stvari, vse duri dobro z žebli zabili da bi dlje časa ne zasledili tatvine, ter brez sledu zginili. Koliko znaša škoda se še ne ve, to povedal bode minister sam, ko se povrne domov, a vsekako je precejšnja, ker so izpraznili tatje baš iste omare in shrambe kjer so bili shranjeni dragoceni darovi vladajočih knezov. Hišno opravo in vse omare je sodišče zapečatilo.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Listnica uredništva: Gospod R. v Kranjski gori: Tudi nam se čudno zdi, da doslej še nikogar ni bilo k Vam preiskavat osob, ki jih je stekel pes ogrizel. Morebiti Vam deželna vlada ali pa zdravstveni referent da kaj pojasnila v tej zadevi.

Tuji:

28. julija.

Pri **Malič:** Janko iz Luxemburga. — Proyer iz Vipave. — Polla iz Brasa. — Oesterreicher z Dunaja. — Weinberger, Schwarz, Oreschnig, Kaufler, Hangg z Dunaja.

Pri **Stonu:** Grochowski, Nepilli z Gline. — Hudovernik iz Kranja. — Fabiani, Covil z Dunaja. — Lončarič iz Sela. — Rönne z Brega. — Oberländer z Dunaja. — Hayden iz Grada. — Braum z Dunaja. — Weinersheimer iz Ihenhausna. — Brauner z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Demšar iz Aleksandrije. — Voliči iz Grada.

Pri **Avstrijskem cesarji:** Levičar iz Gunta. — Sterle iz Krškega.

Pri **Bavarskem dvoru:** Grašek iz Kamnika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. julija	7. zjutraj	724.6 mm.	13.4° C	sl. jz.	obl.	29-30 mm.
	2. popol.	727.2 mm.	16.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	727.1 mm.	13.7° C	sl. szh.	obl.	
28. julija	7. zjutraj	729.2 mm.	14.6° C	sl. zah.	obl.	
	2. popol.	730.2 mm.	22.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.8 mm.	14.0° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 14.5° in 16.9°, za 5.1° in 2.7° pod normalom.

Loterijne srečke 27. julija.

V Trstu: 28, 46, 30, 18, 45.
V Linci: 77, 5, 21, 53, 42.

Dunajska borza

dné 29. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.65	83.55
Srebrna renta	84.75	84.80
Zlata renta	109.85	109.80
5% marcna renta	99.40	99.45
Akcije narodne banke	907.00	907.00
Kreditne akcije	305.00	305.00
London	120.20	120.60
Srebro	—	—
Napol.	9.55 1/2	9.60
C. kr. cekini	5.69	5.71
Nemške marke	58.80	59.00
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	100	25
Ogerska papirna renta 5%	94	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	50
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	123
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	229	—

Marija Mehle, roj. **Terdina**, naznanja v svojem in v imenu svojega tasta in tašče, zetov in nečakinj žalostno vest, da je nje nepozabljeni sopro, oziroma sin in brat, gospod

ANTON MEHLE

trgovec in posestnik

danes popoldne ob 1/4. uri, po dolgi bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 37. letu svoje starosti, v Gospodu zaspal.

Truplo dragega rankega bode v ponedeljek 29. julija t. l. ob 1/4. uri popoldne v lastni hiši, Kurja vas št. 1, blagoslovljeno ter pri sv. Krištofu v rodbinsko rakev k večnemu počitku položeno.

Svete maše zadušnice brale se bodo v mestni farni cerkvi sv. Jakoba. (572)

Dragi ranjki bodi priporočen v blag spomin.

Ljubljana, dne 27. julija 1889.

Išče se

urarski pomagač

z dobrimi spričevali, kateri bi kasneje tudi lahko obrt prevzel. Naznani naj ob enem, je li oženjen ali ne in koliko je star. — Ponudbe na upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod št. 90. (573-1)

Št. 13.155.

(575)

Razglas.

Zaradi oddaje zidarskih, kamnoseških in tesarskih del pri napravi novega

mestnega rastlinjaka

pod Tivolskim gozdom poleg ceste na Rožnik vršila se bode pri mestnem magistratu Ljubljanskem

dne 3. avgusta t. l.

ob 10. uri dopoldne pismena dražba.

Načrti, proračuni in pogoji, tikajoči se te zgradbe, so v pisarni mestnega stavbinskega urada v navadnih uradnih urah vsakemu na ogled.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 29. dan julija 1889.

Št. 10.493.

(574-1)

Razpis natečaja.

Za II. mestni otroški vrt slovenski, ki ga občina Ljubljanska odpre s početkom prihodnjega šolskega leta, je popolniti mesto

otroške vrtarice

z letno plačo 400 goldinarjev.

Prošnje za to (začasno) službo je s potrebnimi dokazili o sposobnosti za otroške vrtarice uložiti

do 15. avgusta letos

pri podpisanem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane.

v 28. dan julija 1889.

Aviso.

Dne 1. avgusta 1889. ob 11. uri dopoldne bode pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Trstu

obravnavana za zagotovljenje preskrbovalnih potrebščin za koncentrovanje čet v Postojini.

Kateri želé prevzeti to zalaganje, si lahko dotične natančneje pogoje ogledajo vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne v tukajšnji pisarni magacina in v pisarni preskrbovalnega magacina v Ljubljani.

C. kr. vojaški preskrbovalni magacin v Trstu,
dne 25. julija 1889. (571)

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217-42)

komerčnega litega blaga, peči v velikej izberi, ognjišč in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršnji obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olupanih, palic za okrižja, celih držališč, polzevih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, oinov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijskih priprav: vrtil, plošč za jermen, čelnih in stožnatih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenkih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnice, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U

LJUBLJANA.

(218-46)